

ק"א מ"י פ"ו מ"ה
נר מצוה
ק"א מ"י פ"ו מ"ה
נר מצוה

ע"י פ"ו פ"ו פ"ו
ד"ס ר"ס

ק"ב מ"י פ"ו מ"ה
נר מצוה
ק"ב מ"י פ"ו מ"ה
נר מצוה
ק"ב מ"י פ"ו מ"ה
נר מצוה

רב נסים גאון

והוא אמר על המזון
נר מצוה
ק"ב מ"י פ"ו מ"ה
נר מצוה
ק"ב מ"י פ"ו מ"ה
נר מצוה

הנהגת הבית

הנהגת הבית
ק"ב מ"י פ"ו מ"ה
נר מצוה
ק"ב מ"י פ"ו מ"ה
נר מצוה

גליון הש"ס

גליון הש"ס
ק"ב מ"י פ"ו מ"ה
נר מצוה
ק"ב מ"י פ"ו מ"ה
נר מצוה

ואע"פ שאין מביחין את המוגמר אלא לאחר סעודה. וכבר
זכרנו בברכת המזון ויש הפוסק בין יין למוגמר.
והוא שיש לחזור על פסוק וברך את הארץ וכו' וכו'.

והלכתא כותיה דר"ג בדיני *וכבר
פ"ש בחסורי ואע"פ דק"ל דר"ג
ושמאל הלכה כר"ג בחסורי שאני
הכא דכל תלמידי ר"ג פליגי עליה
מסתמא ק"ש שנתנו מ"ב מיהו חזן אלו
לריבין לטוב פסק לחזן אלו מושבין
וי"ל מן הפה כלל וכלל ד"ן שלפני
סעודה פוקד את היין שבפני
הסעודה אע"פ דפסקין הכא ד"ן
שבפני הסעודה חזן פוקד יין ולפני
הסעודה שאני הכא דזה לשנות זה
לשנות. אבל זה לשנות זה לשנות
פוקד שפיר כגון יין שלפני הסעודה
שבתות וי"ט לאו דוקא דה"ה אם
קבעו סעודה על היין בשאר ימות
החול. ואם הביא אדם יין לפני
הסעודה לשנות בנך הסעודה
פיקד ד"ן לפני סעודה פוקדו
כיון דנפיקה למשחי. וכן יין של קידוש
פוקד יין שבנך הסעודה וכן הבדלה
אם הביא על שלחנו להבדיל פוקד
יין שלחרי כן שבנך הסעודה,
וכבדות וי"ט לאו דוקא ולא אחת
למשחי אלא נמלך. ופליגי חז"ל
דוקא נקטו שבבות וי"ט מ"מ יש
לומר ה"מ לפני שכל לפטור יין
שלחרי המזון פוקד אחר שמעט
וייחס מן הפת שאין רגילות לקבוע
לשנות יין לאחר המזון בקביעות אלא
בשבבות וימים טובים. ולא בשאר
ימים אבל לפני לפטור יין שבנך
המזון שרגילות לשנות. ודאי אפילו
בשאר ימים פוקד ליה יין שלפני המזון
אע"פ דזה לשנות זה לשנות דפד
כאן לא איבעיא לן אלא ל' לשנות
ללא חשיב פיקד לשנות אבל לשנות
דחשיב פיקד היינו יין שלפני המזון
פיקד לפטור יין דלשנותו כן משמע
נמי בבב"ב פ"ט פ"ה (דף ק"ה) גבי
שקדשו כ"ה ד"ר יוחנן אמר אף ירי
יין נמי יאלו וזין לריד לחזור ולבכך
על היין שבנך הסעודה אע"פ דקדשו
שלא במקום סעודה. כ"ל לרבי יוחנן
מדילולו ידי קידוש מירי יין נמי יאלו
ואף על גב דליתוסר רבי יוחנן היינו
דוקא בשבתי מקום. א"ל נראה משם
ד"ה להבדלה לחזן לחלק בין הבדלה
לקידוש ולחלוקי מהני דחולקין ואמרי
דוקא קידוש פוקד משום דחזן קידוש
אלא במקום סעודה אבל יין של
הבדלה לא פוקד אפילו הבדיל לאחר
נפילה דהכי מייירי הא דפסקין ד"ן
שלפני המזון פוקד היין שבנך המזון
דכבר נטל ידיו והכי חלשע' בשמון
מתוך הברייית "כ"ל סדר הסבה וכו'".

כ"ל להס יין בנך המזון כו'. בגמ' מפרש טעמא (ד' מג'): והוא
לומר על המוגמר. אחר שבכך על היין הוא מברך על המוגמר שהיו
רגילות להביא לפנייה אחר אכילה אבקת רזולין על האש במחנות
לריח טוב ומזכרים עליו כזכר עלי בשמים. לאחר סעודה לאחר הבמ"ז
שאין מזכיר סעודה חז"ל הכי מ"י

בא להם יין בתוך המזון כל אחד ואחד מברך
לעצמו. לאחר המזון אחד מברך לכולם. והוא
אומר על המוגמר ואע"פ שאין מביאין את
המוגמר אלא לאחר סעודה: גמ' אמר רבה
בר בר תנה א"ר יוחנן לא שנו אלא בשבתות
וימים טובים הואיל ואדם קובע סעודתו על
היין אבל בשאר ימות השנה מברך על כל
כוס וכוס אחר נמי אמר רבה בר מרי א"ר
יהושע בן לוי לא שנו אלא בשבתות וימים
טובים ובשעה שאדם יוצא מבית המרחץ
ובשעת הקות דם הואיל ואדם קובע סעודתו
על היין אבל בשאר ימות השנה מברך על
כל כוס וכוס, רבה בר מרי איקלע לבי רבא
בתול חוייה דברוך לפני המזון והדר בריך
לאחר המזון א"ל *יישר וכן אמר ריב"ל, רב
יצחק בר יוסף איקלע לבי אב"י ב"ר חוייה
דברוך אבל כסא וכסא, א"ל לא סבר לה מר
דאי ריב"ל: א"ל נמלך אנא איבעיא ליה בא
להס יין בתוך המזון מהו שיפטור את היין
שלאחר המזון. אמר תימצי לומר בריך על היין
שלפני המזון פוקד את היין שלאחר המזון
משום דזה לשנות זה לשנות, אבל תבא
ידה לשנות וזה לשנות לא אן דילמא לא
שנא"ר אמר פוקד, ורב כהנא אמר יאנו
פוקד, רב נחמן אמר פוקד, ורב ששת אמר
אינו פוקד, רב הונא ורב יהודה וכל תלמידי
דרב אמרי אינו פוקד איתיביה רבא לרב נחמן
בא להם יין בתוך המזון כל אחד ואחד מברך
לעצמו. לאחר המזון אחד מברך לכולם. והוא
אומר על המוגמר ואע"פ שאין מביאין את
המוגמר אלא לאחר סעודה: גמ' אמר רבה
בר בר תנה א"ר יוחנן לא שנו אלא בשבתות
וימים טובים הואיל ואדם קובע סעודתו על
היין אבל בשאר ימות השנה מברך על כל
כוס וכוס אחר נמי אמר רבה בר מרי א"ר
יהושע בן לוי לא שנו אלא בשבתות וימים
טובים ובשעה שאדם יוצא מבית המרחץ
ובשעת הקות דם הואיל ואדם קובע סעודתו
על היין אבל בשאר ימות השנה מברך על
כל כוס וכוס, רבה בר מרי איקלע לבי רבא
בתול חוייה דברוך לפני המזון והדר בריך
לאחר המזון א"ל *יישר וכן אמר ריב"ל, רב
יצחק בר יוסף איקלע לבי אב"י ב"ר חוייה
דברוך אבל כסא וכסא, א"ל לא סבר לה מר
דאי ריב"ל: א"ל נמלך אנא איבעיא ליה בא
להס יין בתוך המזון מהו שיפטור את היין
שלאחר המזון. אמר תימצי לומר בריך על היין
שלפני המזון פוקד את היין שלאחר המזון
משום דזה לשנות זה לשנות, אבל תבא
ידה לשנות וזה לשנות לא אן דילמא לא
שנא"ר אמר פוקד, ורב כהנא אמר יאנו
פוקד, רב נחמן אמר פוקד, ורב ששת אמר
אינו פוקד, רב הונא ורב יהודה וכל תלמידי
דרב אמרי אינו פוקד איתיביה רבא לרב נחמן

בא להם יין בתוך המזון כל אחד ואחד מברך
לעצמו. לאחר המזון אחד מברך לכולם. והוא
אומר על המוגמר ואע"פ שאין מביאין את
המוגמר אלא לאחר סעודה: גמ' אמר רבה
בר בר תנה א"ר יוחנן לא שנו אלא בשבתות
וימים טובים הואיל ואדם קובע סעודתו על
היין אבל בשאר ימות השנה מברך על כל
כוס וכוס אחר נמי אמר רבה בר מרי א"ר
יהושע בן לוי לא שנו אלא בשבתות וימים
טובים ובשעה שאדם יוצא מבית המרחץ
ובשעת הקות דם הואיל ואדם קובע סעודתו
על היין אבל בשאר ימות השנה מברך על
כל כוס וכוס, רבה בר מרי איקלע לבי רבא
בתול חוייה דברוך לפני המזון והדר בריך
לאחר המזון א"ל *יישר וכן אמר ריב"ל, רב
יצחק בר יוסף איקלע לבי אב"י ב"ר חוייה
דברוך אבל כסא וכסא, א"ל לא סבר לה מר
דאי ריב"ל: א"ל נמלך אנא איבעיא ליה בא
להס יין בתוך המזון מהו שיפטור את היין
שלאחר המזון. אמר תימצי לומר בריך על היין
שלפני המזון פוקד את היין שלאחר המזון
משום דזה לשנות זה לשנות, אבל תבא
ידה לשנות וזה לשנות לא אן דילמא לא
שנא"ר אמר פוקד, ורב כהנא אמר יאנו
פוקד, רב נחמן אמר פוקד, ורב ששת אמר
אינו פוקד, רב הונא ורב יהודה וכל תלמידי
דרב אמרי אינו פוקד איתיביה רבא לרב נחמן

קדרה וא"ר ב"ש למימר לא מבעיא פרפרת דלא פטרה לה פת אלא אפילו
מעשה קדרה נמי לא פטרה אן דילמא אסיפא פליגי דקתני בריך על הפרפרת
לא פטר את הפת. פת הוא דלא פטר אבל מעשה קדרה פטר, וא"ר ב"ש למימר
וא"ר מעשה קדרה נמי לא פטרה תיקו: דהו יושבין כל אחד ואחד כו': הסבו אן
לא הסבו לא ורבינו ר' יעשיהו שהיו חולכים בדרך אע"פ שכולם אוכלים מברך
אחד כל אחד ואחד מברך לעצמו, וישבו לאכול אע"פ שכל אחד ואחד אוכל
מברך אחד מברך לכולם. קתני ישבו אע"פ שלא הסבו. אמר רב נחמן בר
יצחק "בגין דאמר גיזיל וניכול לחמא ברוך פלין. כי נח נפשיה דרב אולו
תלמידיו בתיבתו, בי הררי אמרי גיזיל וניכול לחמא אנדר, דנקבתר דברכי יתבי
וקא מבעיא ליה הסבו דוקא תנן אבל ישבו לא אן דילמא כיון דאמר גיזיל וניכול
ר' פתא ברובתא פלתיא? כי הסבו דמי? לא הוה בידיה, קם רב אדא בר אבהו
אהדר

מיהו נראה כיון דנטל ידיו ודעתו לאכול ולשנות שם פוקד אפילו הבדלה כדפריש מההיא דערבי פסיחים ועוד ללא גרע יין הבדלה
מ"ן שלפני הסעודה דפטר ומיהו יש שממירין להבדיל קודם נפילה ידים לחפוקי נפשייהו מפלוגתא דלו ודלי לריך לריך אחריו כדכח משין
שלג ולא פטר יין שבנך המזון: יין שבנך המזון מהו שיפטור יין שלחרי המזון. ומיירי דלא הוה ליה יין לפני המזון: הסבו אן, לא
הסבו לא. *תימה אמאי מקשה מדיוקא *ותקשי ליה מ"י שא"ל כדריה דקתני יו יושבין כל אחד ואחד כו': מרישא הוה חמינא
שישב בשביל פסק אחר שלא היה דעתו מתחלה לאכול אלא אם ישבו אדעתא לאכול אפילו בלא הכנה נמי מקשה: ותימא דהכי כו' יושבין
עשרה בני אדם מהלכין כו' גיזיל וניכול לחמא כו' כישב והסבו דמיא. והשתא ניחא הא לפריש בנתיב דמיליי בין
בברכה המוליד בין בברכה המזון כדמשמע הכא מתוך הברייית דעשרה בני אדם וכו' ואל"ה אמאי המטינו
למביעי עד ברכת המזון, והיאך ברטו על הפס מתחלה: וי"ל שאל מייירי דיכבו לאכול זה אחר זה וברך כל אחד לעצמו המוליד:
כל

א"ר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן
א"ר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן
א"ר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן

א"ר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן
א"ר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן
א"ר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן

א"ר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן
א"ר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן
א"ר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן

א"ר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן
א"ר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן
א"ר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן

א"ר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן
א"ר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן
א"ר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן